

Dosarul nr. 2ra-1174/22
(2-20073284-01-2ra-26082022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malâi, V. Mihaila, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2022 mun. Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentului
Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Daniel Pantea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrian Guțu
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Radu Ciuchitu cu privire la
constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești civile, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost
respinse cererile de apel depuse de reprezentantul apelantului Andrian Guțu, avocatul
Ina Pucas și de apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost menținută
hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 22 iunie 2020, Andrian Guțu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău
și executorul judecătoresc Radu Ciuchitu cu privire la constatarea încălcării dreptului
la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 02 iunie 2009 a Curții de Apel
Chișinău și violarea drepturilor prevăzute de art. 6 și art. 1 Primul Protocol CEDO;
repararea din bugetul de stat a prejudiciului material în mărime de 53 991 lei și a
prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat, că activează în organele de poliție
din anul 2000 până în prezent, iar în toată această perioadă de timp din cauza lipsei
spațiului locativ propriu este nevoit să locuiască cu familia în chirie.

La 18 iulie 2007 în scopul asigurării cu spațiu locativ, conducerea
Comisariatului de Poliție Ciocana, mun. Chișinău unde a activat la acel moment, a
înaintat un demers către Consiliul mun. Chișinău, însă nu a primit răspuns.

La 12 iunie 2008, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă similară către
Consiliul mun. Chișinău, însă la 13 noiembrie 2008 a primit refuz pe motiv că la
moment nu sunt posibilități reale de a interveni în soluționarea cererii sale.

La 8 decembrie 2008, reclamantul Andrian Guțu a depus cerere de chemare în

judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, prin care a solicitat recunoașterea refuzului neîntemeiat și obligarea Consiliului mun. Chișinău să-l asigure cu spațiu locativ conform normelor stabilite în conformitate cu prevederile legislației locative în vigoare.

Prin hotărârea din 02 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 20 ianuarie 2010 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea a fost admisă și s-a obligat Consiliul mun. Chișinău să asigure familia reclamantului Andrian Guțu cu spațiu locativ, conform normelor prevăzute de legislația locativă în vigoare.

A mai menționat reclamantul, că hotărârea din 02 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru executare în adresa Oficiului de Executare Centru de către instanța de judecată, fiind intentată procedura de executare, care până în prezent nu este încetată. În toată această perioadă de timp, reclamantul s-a adresat cu mai multe cereri către executorul judecătoresc, Consiliul mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău să fie informat ce s-a întreprins în vederea executării hotărârii pronunțate în favoarea sa și care este cauza neexecutării, însă Primăria mun. Chișinău i-a comunicat de fiecare dată că la moment executarea hotărârii instanței de judecată nu este posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în mun. Chișinău.

În atare circumstanțe, la 03 iunie 2014, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești, însă prin încheierea din 14 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 22 iulie 2015 a Curții Supreme de Justiție, cererea a fost respinsă.

A susținut reclamantul, că potrivit practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, dar cu executarea ei. Având un comportament activ, în prezent practic a epuizat toate posibilitățile de a obține executarea hotărârii judecătorești din 02 iunie 2009, iar în acest sens se aduc ingerințe drepturilor reclamantului prevăzute de art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

A invocat reclamantul și prevederile alin. (2) art. 32 al Legii nr. 793 din 10 februarie 2000 “Contenciosului administrativ” (în vigoare la ziua pronunțării hotărârii prezentate spre executare), hotărârea se execută în termenul stabilit în dispozitivul ei, iar în cazul în care termenul nu este stipulat - în cel mult 30 de zile de la data la care hotărârea devine irevocabilă, hotărârea judecătorească menționată a devenit irevocabilă la 20 ianuarie 2010 și nu este executată timp de mai mult de 10 ani, adică 124 luni.

A mai indicat reclamantul că, prevederile art. 2 alin. (6) al Legii nr. 87, potrivit căroră mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

A afirmat reclamantul, că este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, iar cuantumul prejudiciului moral de 200 000 lei este echitabilă cu suferințele fizice și psihice ale reclamantului Andrian Guțu și membrilor familiei lui, care din 20 ianuarie

2010 până în prezent așteaptă executarea hotărârii judecătorești privind asigurarea cu spațiul locativ.

Astfel, în această perioadă de timp, reclamantul, fiind angajatul organului de ocrotire a normelor de drept, nu s-a putut bucura de satisfacția unei hotărâri judecătorești intrate în vigoare și puse spre executare, debitorul fiind o autoritate publică. Aceste circumstanțe au provocat membrilor familiei sale și mai cu seamă reclamantului Andrian Guțu, disconfort fizic și psihic, stări de depresie, de nervozitate, situații de conflict de interior și exterior, uneori chiar stare de umilință în raport cu alte persoane care în situații analogice au primit spațiu locativ fără procese judiciare, fără proceduri de executare. În consecință, paguba morală necesită a fi reparată pentru a fi reabilitat în fața familiei, rudelor și altor persoane din societate care îl cunosc.

De asemenea, a afirmat reclamantul că potrivit prevederilor Legii nr. 87 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, coroborate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. g), art. 19, art. 1998, art. 2036 și art. 2037 Cod civil, a suferit și un prejudiciu material ca rezultat al lipsei de control asupra bunurilor sale și refuzul de a avea posibilitatea de a se folosi și se bucura de locuința socială acordată conform unei hotărâri definitive. Aceste pierderi le-a suferit ca urmare a neexecutării unei hotărâri judecătorești definitive pentru o perioadă de peste 10 ani, care nu este executată până în prezent, iar împreună cu familia sa este nevoit să locuiască într-o locuință ca urmare a încheierii contractelor de locațiune.

A mai comunicat reclamantul că instanța de judecată urmează să încaseze în beneficiul său cu titlu de reparare a prejudiciului material, suma în mărime de 53 991 lei, ce constituie plata chiriei pentru spațiul locativ – apartamentul nr. XXX, din mun. XXXXX, bd. XXXXX, pentru perioada ianuarie 2019 - iunie 2020, a câte 4000 lei lunar, luând-se în calcul și indemnizația pentru închirierea spațiului locativ achitată la locul de muncă.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Andrian Guțu la examinarea în termen rezonabil a hotărârii din 02 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău, a drepturilor prevăzute la art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art.1 Protocolul 1 la Convenție.

S-a încasat de la bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al RM, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Andrian Guțu a sumei în mărime de 44 100 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material, pentru perioada ianuarie 2019 - iunie 2020, a sumei de 60 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 22 decembrie 2020, Ministerul Justiției al RM a contestat cu apel, solicitând casarea hotărârii din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, privind respingerea integrală a acțiunii.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la 24 decembrie 2020 și avocatul Ina Pucas, în numele și interesele apelantului Andrian Guțu, a declarat apel, solicitând

modificarea hotărârii din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de reprezentantul apelantului Andrian Guțu, avocatul Ina Pucas și de apelantul Ministerul Justiției al RM și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererile de apel urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

La caz, Colegiul a reiterat că, prima instanță corect a conchis că din cumulul de probe prezentate de reclamant, s-a constatat cu certitudine încălcarea în continuu a dreptului creditorului Andrian Guțu la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Respectiv, instanța de fond corect a stabilit că întârzierea de aproximativ 10 ani în executarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului Andrian Guțu de a-i acorda spațiu locativ, l-a privat pe acesta de beneficiile acelei hotărâri judecătorești, fapt prin care i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral, care urmează a fi recuperat prin acordarea unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat.

Totodată Colegiul a menționat, faptul că termenul rezonabil trebuie raportat la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a instituit anumite criterii de apreciere a noțiunii de termen rezonabil (a se vedea cauzele Josan, § 18, Mazepa, § 42, Holomiov, § 137) și anume: complexitatea cauzei, care se apreciază după caz și individual (se va ține cont de natura obiectului litigiului, precum și faptul dacă acțiunea a cuprins doar un singur obiect sau a fost conexe mai multe obiecte și/sau cereri, inclusiv ale unor persoane terțe); comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului. Se va aprecia *bona/mala fides* a tuturor părților implicate în proces, inclusiv existența unor întârzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate etc.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, trebuie luată în considerare și comportamentul autorităților (a instanțelor de judecată sau a organelor abilitate implicate în proces); miza (interesul) pentru reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

Subsecvent, Colegiul a mai conchis că instanța de fond corect a constatat încălcarea dreptului lui Andrian Guțu la executarea documentului executoriu, eliberat în baza hotărârii din 02 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău, deoarece obiectul procedurii de executare este constituit, până în prezent, din obligația autorităților publice de a acorda creditorului spațiu locativ. Or, din circumstanțele enumerate supra se atestă că principalul motiv de neexecutare a hotărârii judecătorești este inacțiunea debitorului procedurii de executare, nedemonstrând întreprinderea anumitor acțiuni de

către autoritatea publică în scopul executării documentului executoriu.

În consecință, instanța de apel a observat că Andrian Guțu a pretins atât la repararea prejudiciului moral, cât și prejudiciului material suportat în urma neexecutării hotărârii judecătorești.

Ori, Andrian Guțu a solicitat repararea prejudiciului material cauzat, prin încasarea cheltuielilor pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada: ianuarie 2019 - iunie 2020, în sumă de 53 991 lei.

În susținerea pretenției cu privire la suportarea prejudiciului material, Andrian Guțu a anexat la materialele cauzei: contractele de locațiune pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 01 ianuarie 2020, pentru perioada 01 ianuarie 2020 – 31 decembrie 2022, prin care părțile au stabilit prețul chiriei de 4000 lei, lunar, contractele nominalizate fiind înregistrate la Direcția deservire fiscală Botanică a SFS.

În acest sens, Colegiul a conchis că, prima instanță întemeiat a reținut că Andrian Guțu a beneficiat de încasarea cheltuielilor de închiriere a spațiului locativ în sumă de 1800 lei pentru anul 2019, cât și în sumă de 2950 lei pentru perioada de până în luna martie a anului 2020, astfel că în suma solicitată pentru încasarea cheltuielilor de închiriere a spațiului locativ, Andrian Guțu este îndreptățit să pretindă repararea prejudiciului material în cuantum de 44 100 lei, ținând cont de plata chiriei lunare de 4000 lei și a indemnizației pentru închirierea spațiului locativ achitată la locul de muncă (4000×12 luni (2019) = 48 000 lei – 18 000 lei (1500 lei, lunar) = 30 000 lei; 4000×6 luni (ianuarie – iunie 2020) = 24 000 lei – 9900 lei (1650 lei, lunar) = 14 100 lei.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești, instanța de apel a reținut următoarele.

Conform art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe fizice și psihice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. În urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului material, moral, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu daunele morale este menită să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral, cum ar fi suferințe fizice sau psihice. Dacă se stabilește existența unor astfel de daune și în cazul în care Curtea consideră că este necesară o compensație bănească, ea va face o evaluare pe o bază echitabilă, luând în considerare standardele care decurg din jurisprudența sa.

Reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării și de

importanța procesului pentru Andrian Guțu, instanța de apel a considerat că prima instanță, temeinic și legal a apreciat cuantumul prejudiciului moral cauzat lui Andrian Guțu, în mărime de 60 000 lei, care este o sumă echitabilă, care ar putea acoperi suferințele suportate prin neexecutarea îndelungată a hotărârii din 02 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Andrian Guțu în sumă de 200 000 lei este vădit disproporționat și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Reiterând cele menționate supra, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a conchis că din cumulul de probe prezentate de reclamant, s-a constatat cu certitudine încălcarea în continuu a dreptului creditorului Andrian Guțu la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Respectiv, instanța de fond corect a stabilit că întârzierea cu aproximativ 10 ani în executarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului Andrian Guțu de a-i acorda spațiu locativ, l-a privat pe acesta de beneficiile acelei hotărâri judecătorești, fapt prin care i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral, care urmează a fi recuperat prin acordarea unei satisfacții echitabile din contul bugetului de stat.

Din aceste considerente, Colegiul a concluzionat că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererile de apel depuse de reprezentantul apelantului Andrian Guțu, avocatul Ina Pucas și de apelantul Ministerul Justiției al RM, cu menținerea hotărârii din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 03 august 2022, reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 29 august 2022 (f.d. 34, Vol. II), instanța de recurs a comunicat intimaților recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 16 septembrie 2022, executorul judecătoresc, Radu Ciuchitu, a solicitat admiterea integrală a cererii de recurs declarată de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea.

Prin referința depusă la 29 septembrie 2022, reprezentantul intimatului Andrian Guțu, avocatul Ina Pucas, a solicitat respingerea recursului declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul

se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 26 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 august 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul poștei electronice și oficiului poștal, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 12 iulie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 18, 19 Vol. II). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Daniel Pantea, împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat